



илючи ухвалу Загальнихъ Зборовъ, вручивъ Вы-  
дѣль Вп. проф. Партицкому грамоту на почетного  
члена товариства и отдавъ тымъ належну честь  
заслугамъ сего Мужа около розвою рѣдногого  
слова.

Черезъ делегатовъ своихъ брало товариство

Черезъ делегатовъ своихъ брало товариство  
удѣль у всѣхъ важнѣйшихъ манифестаціяхъ и  
торжествахъ народныхъ: встало ново-именовъ-  
ныхъ владыкъ; высылало отпоручника своего на  
патріаційне торжество первого епископа Сга-  
ниславовскаго; складало спольно съ другими на-  
родными товариствами желания въ день именинъ  
высоко-заслуженному патріоту о. Стефану Ка-  
чалѣ, основателеви и добродѣєви своему. При той  
нагодѣ дякуе Выдѣль именемъ товариства Внов.  
и Всеесвѣтл. о. проф. д-ру Омеляну Огоновскому,  
проводникои депутацій народныхъ, за свѣтлій иро-  
жныи въ загалѣ за патріотичне и повне гдено-  
сти выступленье всюда, де сего справа наша  
вымагає.

До розшареня рбного слова привчнялося  
товариство дарованьемъ своихъ давнѣйшихъ на-  
кладбъ якъ читальнямъ такъ и товариствамъ,  
котрї о се проили, и высыпало даромъ „Зорю“  
академичнымъ товариствамъ у Львовѣ и Краковѣ,  
Вѣдни и Чернівцяхъ.

Справозданье касове за рокъ 1885 въказує  
въ билянсъ зъ 31 грудня актива 17.626 зр. пас-  
сива 8.995 зр,

Оба оправозданя принялъ Збръ одноголосно  
до бѣдомости, а на внесенье п. Осипа Ганнічака  
именемъ контрольной комисіи удѣлено уступаю-  
чому Выдѣлови абсолюторію.

На внесение Выдѣлу принято до товариства  
нозыхъ членовъ, пп.: д-ра Омеляна Калитовско-  
го, Ивана Белея, проф. Григорія Цеглиньского,  
Василія Нагорного и Володимира Коцового.  
Число членовъ вынесено разомъ 40.

До нового Выдѣлу выбрано пп. Юл. Медвецкого, Юл. Ромащука, Дам. Гладиловича, Свд. Громницкого и д-ра Ом. Калитовского, а заступниками пп. Володимира Шухевича и Осипа Ганячака. Головою товариства выбрано п. Дамяна Гладиловича. До комиссіи контрольной выбрано на рокъ 1886 пп. д-ра Юл. Целевича, Мих. Коssака и Теофіля Бараповскогого.

На внесенье Выдѣлу рѣшено одноголосно  
зречися наслѣдства субституційного по бл. п.  
и д-ру Корниду Сушкевичу, а на внесенье д-ра  
Б Юл. Целевича поставлено, привлечти библіо-  
н теку товариства до библіотеки товариства „Про-  
д а свѣты“, съ застережевъемъ права власности. На  
а томъ закончено Загальний Зборы.

Повинъ выдасть ученогитуувався изъ заседа-  
нию своймъ д. 14 л. цвѣтня, выбравши за огупни-  
комъ головы проф. Сид. Громницкого а секрета-  
ремъ д-ра Ом. Калитовскаго. Надзоръ надъ дру-  
карнею и рефератъ въ справахъ друкарнѣ по-  
ручено п. Громницкому, въ справахъ литератур-  
ныхъ п. Калитовскому, а администрацію „Зорѣ“  
обнявъ п. Шухевичъ.

# О нашої автономії

говорить при народѣ 25-лѣтнаго ювилею члена Выдѣлу краевого, п. Октава Петрускаго, дописувателя „Przegląd-u“ (ч. 93 зъ 23 л. с. м.), очевидно якійсь польскій шляхтичъ:

„Милый Боже! чверть вѣку добѣгає, якъ  
насмо автономію. Коштує она майже только, коль-  
ко Бисмаркъ призначивъ на выкупно землѣ поль-  
ской въ Познанщинѣ. Прецѣнь саїй Рады повѣ-  
товий — а есть ихъ 74 — коштуютъ пересѣчно  
кожда больше менче 6000 зр. рѣчно, всѣ разомъ  
около 450.000 зр., отже черезъ 20 лѣтъ кругло  
9,000,000, або 18,000.000 марокъ нѣмецкихъ, —  
Выдѣль краевый, а Соймы, а уряды громадокий,  
траты часу и кошты подорожи 1924 членовъ  
радъ повѣтовыхъ, — обчислѣмся докладно, то до  
100,000.000 Бисмарковыхъ марокъ зовсѣмъ не  
богаго захибуе. А які результаты?...

Памятаю епоху, коли ухвалено уставы, за-  
невияючі краеви самоуправу. По колькадесяти  
дѣтакъ господарства нѣмецкого, по змарнованю  
величезныхъ добръ коронныхъ и староствъ, —  
давалося, що край підъ самоуправою розцвите  
и отродится не лише матеріально, але и морально.  
Рады повѣтовї — то буде мостъ межи посваре-  
нными станами, — селяне и паны, працюючи спіль-  
но для добра повѣта, подадуть собѣ руку до зго-  
ды, и т. д., и т. д., — и воїмъ здавалося, що  
автономія, — то чудесне лѣкарство на вої раны  
нашої суспільності.

Одинъ только бл. п. Маврикій Краинський — что сердемъ и умомъ стоявъ выше многихъ ясно та поважно глядѣвъ въ будуще, — онъ одинъ лишь, жочь не перечивъ користи, однакожъ склавъ головою и говоривъ: „Автономія отрашно дорога рѣчъ, — край не вынесе того тягару.“ Але и онъ страхався только выдатковъ — а по зенъ бувъ надѣй въ добрѣ наслѣдки ухвалъ соймовыхъ. Бѣдный Маврикій! Зломаный працею и вѣкомъ мусовъ глядѣти на то, якъ надѣй его и подобныхъ ему виали листокъ по листку, — духъ Божій, що уносився надъ творцами уставъ автономичныхъ, духъ повольної працы надъ благородненiemъ люду, надъ его матеріальnymъ розвоемъ — отлетѣвъ отъ насъ, остали мертвій и безплодній параграфы — а тягари таки велики, що цѣлый край точится въ прошастъ руини. Матеріально мы отратили міліоны, отратили двадцять лѣтъ на безплодній праце, — а що мы зыскали морально, нехай на то отповѣдять розбойничіи (zbójeckie) рухи на Мазурахъ.“

# ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

# **Австрійско-Угорська Монархія.**

(Справы парламентарии.) Австрійске и угорскe правительство згодилися на то, чтобы на засѣданіяхъ обохъ парламентовъ дня 5 мая с. р. были внесены предложения угодовъ що до привилегіи банку, умореня 18-миліонового довгу, угоды мытовой и торговельной и тарефъ мытовыхъ вразъ съ мотивами.

(Змѣны въ австрійской дипломатіи.) „Vog-  
stadt Ztg.“ доноситъ, что отъ 1 червня с. р. ма-  
ютъ въ австрійской дипломатіи настati важнѣ  
змѣны. Гр. Каролій мae уступити а на его мѣсце  
буде именованный посломъ въ Лондонъ бар. Ка-

листь, дотеперъшній посолъ въ Константиноополи. Гр. Кевенгильеръ, дотеперъшній посолъ въ Бѣлградѣ, пріайде до Букарешту на мѣсце посла Мара, который буде перенесеный до Константиноополя. На мѣсце гр. Кевенгильера пріайде до Бѣлграду бр. Косьекъ, теперъшній посолъ въ Тегеранѣ.

(Намѣстникомъ Ладожскіи) названный

(Помъстникомъ Далматии) именованный  
ген. майоръ Блажековичъ; за двѣ недѣли выѣде-  
нъ до Задару на свою нову посаду.

була у одного господаря всю его худобу и почала еи вже выводити зъ обойотя, коли на нею напали селяне узброеній въ сокиры и друки, отобрали худобу, нагнали комисію и далеко ще гнали еи камѣньемъ. На помоћь комисіи явилися жандармы а коли патрафили на опоръ селянъ почали стрѣляти, при чёмъ ранили колькохъ людей а оттакъ ще колькохъ арештували.

## **Іноземні держави.**

Россія. Рухъ революційный въ Россіи змѣ-  
чъ разъ бѣльше. Мы доносили вже о чи-  
ыхъ арештованияхъ въ большихъ мѣстахъ,  
полудневой Россіи; теперь зновъ выдало  
герство проовѣты розпорядженіе до под-  
ныхъ собѣ властей, зъ котрого выходитъ,  
хъ революційный обгортасъ такожъ и моло-  
и то не только университетоку але павѣть  
одѣжь въ середныхъ школахъ. Въ розпоря-  
женіи сказано: Правильнѣе

джею съмъ такъ описано: „Позалкъ министерство просвѣты одержало зъ многихъ сторонахъ повѣдомленія, что недобросовѣсній люде стараются подъ всѣлякими покрываеми замотати въ свои сѣти недосвѣдчену молодѣжь университетоку, то взываюся всѣхъ попечителѣвъ (кураторовъ) округовъ научовыхъ, чтобы користаючи зъ наданого виши широкого права, ужали якъ найенергичнѣихъ средствъ, чтобы здушити всяку агитацію мѣжъ студентами вже въ самомъ еи зародѣ.“ — Становище россійскаго правительства до справы болгарской зачинае теперь трохи змѣнятися. До „Роѣ. Сог.“ пишутъ именно зъ Петербурга: „Послѣдній вѣсти, які наспѣли сюды о постановѣ константинопольской конференціи, успокоили по части публичне мнѣніе, бо показуєсь теперь, что цѣла справа болгарска може бути въ мирный спосібъ залагоджена. Неправдиво есть вѣсть, разсѣвана таки декотрыми россійскими газетами, будто-бы правительство россійске отаралося вовма силами усунути зъ престола князя болгарского. Кабинетъ россійскій понимае даже добрѣ, які стрѣтили бы его труднооти въ сѣмъ дѣлѣ и не хотѣвъ-бы наразити на авантурничу политику. Такі мѣры суть для правительства россійскаго зовсѣмъ непотрѣбнѣ. Правительство зреюкаючись власного интересу откликалось до конечности удержанія мира и въ той цѣли отаралось позыскати себѣ и други державы европейской, а спускаючись на сї державы не отдѣлилось-бы отъ нихъ въ хвили, въ котрой ся звязь показалась жизненно и фактами дала доказъ, что залагодженіе справъ на балканскомъ побѣостровѣ есть лишь можливѣ въ дорозѣ дипломатичнѣ.“ — Такі суть отже погляды офиціяльной Россіи, котрой намъ подае згадана газета. Неофиціяльна Россія однакожъ поступае иначе. Славянофильскій газеты въ родѣ „Петерб. Вѣдом.“ не переходятъ од

— Въ оборонѣ рускихъ селянъ зъ околицъ мусоимо рѣшучо заявiti, что они въ „рабункахъ“ въ погорѣлому мѣстѣ удалили и не берутъ. Информація наша выходитъ самыхъ-же Стрыянъ, наочныхъ сминаетъ всего нещастія. Ты рассказалъ намъ, что кореспондента-жіда до „Кигјег-а Lwowske“ будто бы селяне розхапували тютюнъ и фіки жидовскими, есть проостою выдумкою. години въ ночи зъ суботы на недѣлю въ яїхто и дотиснулись до ринку задля жару, 2 годинѣ трафика вже згорѣла. Рѣвною простою тенденцію ложею донесенія про крадежи и рабунки подушокъ, недогорію рева и т. д., котре сусѣдній селяне мають и рати и розвозити въ свояси, отъ чого мають огонь въ Жулини. Єсть бо факти огонь, въ Жулини почався въ фольварку Хмуровича и розширився на село. Селці околицъ заховались зовсѣмъ прилично, и „Gaz. Lwowska“ констатує, несли же погорѣлцамъ и підъ окомъ живярѣвъ зажиганіе при чѣмъ треба виши було буте хлѣбъ черезъ день або два въ мѣстѣ. Извѣняла жандармерія до роботы а щадила місце непогорѣлыхъ жидовъ. Наколи були країни не нашъ рускій селянинъ-господарь досуди ихъ, а водоносы жидовскій, власній жерть, и роботники зъ зелѣзнцѣ, не зажигаючи народнооти. Наочній свѣдки розказують, що розбили пивницю п. Костеркевича, выпали фляшокъ вина и пияній отгрожувались сами стителеви словами: „Pal go w leb, пись да лиши жандармъ выратувавъ п. К., при въ сѣнехъ. Зъ злобы забралисъ оттакъ ботники зъ мѣсця вразъ съ скавкою. Даходятъ въ сурдугахъ, а кореспондентъ Lwowsk-ого мігъ мати лучшій очи и перенесеніе.

ты въ родѣ „Петерб. Вѣдом.“ не перестаютъ однакожь накликывать правительство до выступленія противъ Болгаріи, котру вже злобно зачинаютъ прозывати „Батенбергію“, и домагаются навѣть еи оккупациі. Для того то пишутъ дальше до „Рол. Сог.“: „При сѣй нагодѣ добрѣ есть звернути увагу на топъ декотрыхъ газетъ россійскихъ, котрѣ не толькѡ стараються подбурити Россію противъ другихъ державъ, але ще диокредатуютъ еи политику горшѣ, якъ бы найбѣльше ворожій газеты заграницай. Головно въ сѣй справѣ выступаютъ „Петерб. Вѣдом.“. На щастіе однакожь знае каждый, что ся газета информуєся у Каткова, а звѣтно такожь, съ котрыми сферами онтѣтъ Катковъ въ звязи. Коли отже „Петерб. Вѣдом.“, а съ ними и другій подобай газеты нападаютъ на россійскую дипломатію, выходить зъ

надаютъ на российскую администрацию, выходить изъ сего лишь то, что въ сферахъ административныхъ запанувала певна незгода." То одно есть для Россіи добрѣднымъ, что газеты славянофильской не мають въ Россіи великого впливу и ее могутъ для того своимъ напастямъ шкодити правительству. "Петерб. Вѣдомъ.", найкриклившій може зѣвъхъ мають всего лишь 700 пренумераторовъ и для того незавадить розважити, якого значеня може бути ихъ голосъ въ россійской праѣ. — Якъ-бы оно и не будо, голосы домагаючїся окупаціи Болгаріи притихли теперь въ Россіи, а всѣ глядять на Ливадію, що тамъ приготовуєся. Одній добавчуютъ вже недалекій союзъ Россіи съ Портою противъ князя болгарокого, а другій знову лишь просте приготовленье до приїзду султана до Ливадії. Одно и друге однакожь здаєсь бути немовѣрнимъ.

Греція. Межи грецкими а турецкими фор-  
почтами на границі коло Турнаво роздались дня  
22 с. м. вже перші выстрілы. Сей конфліктъ  
однакожъ позостане, якъ здаєсь, безъ всякихъ на-  
слѣдковъ. Нѣкого не ранено. — Державы не-  
предприняли въ Атинахъ що нѣякихъ мѣръ, а пе  
реговоры межи ними все ще ведутся. Франція

# НОВИНКИ.

— Псалмы страстнѣ отпѣвали въ велику пятницу пітомцѣ рускій въ своей церкви подъ управою п. Сапруна съ дѣйотнымъ артизмомъ. Численніе гости приложились выкованю съ великимъ вдоволеніемъ. Pianissima були чисто ангельскѣ. Ровно хорошо вывязалась бурова Ставрошнгівка въ церкви Успенскѣй. Въ хорѣ пѣли пѣсни —

— Намѣстникъ п. Залескій опросиаъ на четверть с. т. на 7 год. вечеромъ 40 особъ на нараду

— Людвигъ Сембратовицъ, полковникъ  
именованный бригадиромъ (9 бригада)  
— Зъ Долинны доносятъ намъ: Въ сихъ  
дняхъ буде тутъ аль три огнъ. Въ сихъ

погорѣть съ цѣлью газдѣствомъ тутешній коваль; вѣтъ бувъ сильный и почало горѣти пять сусѣдніхъ будынківъ, але всходы огнь приущено. На другій день занялась деревня отѣна бѣгъ кухнѣ, але огонь приущинилъ. Въ два днія познѣше почала горѣти стрѣха жицѣвскаго дому въ самъмъ ринку. Огонь бувъ подложенный, бо знайдено шмату съ сѣрниками. Загально говорять, що жанды, котрій заасекуровали свои дома высоко, користають зъ вихрѣмъ и подталкуютъ. — Д. 17 л. с. м. въ тутешній салінѣ при копаню шахту упала земляна вага на голову горника, спровадженого зъ Боянѣ, и разбила еї такъ, що ажъ мозокъ видно. Противъ виновныхъ ведеся судове слѣдство. — Б.

— Отъ Солотини, зъ Богородчанськаго, пишуть до „Батьківщини“: „Сумно стало въ нашихъ горахъ! Пороги, найзаможнѣшіе село за камеральщици, нынѣ пустота, руина! Отъ коли перешло на власність чужосторонніхъ спекулянтівъ, а люди кинулись до зарѣдкѣвъ по лѣсахъ, звабленій готовимъ грошемъ, отали господарства уладити, а одночасно въ живодера селитися. Доить оказати, що коли за камери, т. е. до року 1868, бувъ у насъ лиши одинъ жанды въ скарбовѣй коришнѣ, нынѣ есть ихъ звышъ огорокъ родинъ, а тіє суть въ посьданю найкрашнихъ полонинъ, сѣножатей и огородовъ. Давнѣйши газди, котрій не знали и лѣкъ своїхъ худобъ, нынѣ дроворубы, по колыбахъ звимутъ мусатъ, а жанка, дѣти, дома голодаю, голі; людка божа, коли газда кине пъмъ чвертку муки кукурудзянину, мовъ-бы грысу, на дні недѣлі, бо больше въ годѣ ему генеръ заробити! Пороги тутъ не одиночкі: Переғоньско, Ясень, Зелена, Микуличинъ, Жаба, и інші села — се живій доказы. Причини ѿбої легко додавитися: темнота передѣбчна, наї буде якъ бувало, доки ажъ наї не стане!“

— Зъ Микуличину дostaли мы слѣдуючу оповѣстку: Дні 27 л. цвѣтня 1886 отбудутся въ школѣ въ Струсовѣ зборы членівъ тутешнаго отදѣлу „Тов. цѣльничо городничаго“, при чмъ будуть розльсованіи щеніи и інші дереви мѣжъ тыхъ членівъ, котрій поплатили вкладки. На тѣ зборы маємо честь запрости вѣтъ П. Т. членівъ нашого товариства а такожъ и всѣхъ тыхъ П. Т. Панівъ, котрій бы хотілъ вписанію въ члены и взяти участь въ розльсованію щенію. — Микуличинъ д. 20 л. цвѣтня 1886. Володислав Качоръ, секретаръ отදѣлу.

— Огні, котрій пожирають въ нашомъ краю рокъ-рочно міліоны людскога майна, чого найлучшимъ доказомъ сегорбачай вещасти, котріхъ жертвово упало мѣжъ іншими мѣсто Стрый, показують намъ наглядно, якъ мizerно суть у насъ зв организований огневъ оторожъ. По мѣсточкахъ и мѣстахъ дивляться магістрати болѣше на умудрованіи огневыхъ оторожъ, дебатують надъ тымъ, въ котрій бокъ мають бугазъзверненіи роги шапки и т. д., а не бачатися на то, що були добрій авіатри до гашення и добро вправленій оторожъ. Щоби сему недостаткови помочи и на случаѣ огнівъ зарядити, розпочавъ нашъ патріотъ Василь Нагорний въ „Батьківщинѣ“ о якихъ дній ще передъ огнемъ въ Стрыю цѣльний рядъ статей о организації добровольчихъ сторожей огневыхъ, котрій бувъ радічъ и называє „Соколами“. Небажовъ и мы подамо основный розбръ того проекту, скоро буде цѣлковито оголосившися въ „Батьківщинѣ“.

— Краева Рада школи поручила книжочки выдана „Рускимъ педагогичнѣмъ товариствомъ“ п. заг. „Читанка для молодежи“ и „Вазанка желаній“ яко обновленій для школьніхъ баблютакъ и на премію для учениківъ.

— Резигнацию Ст. гр. Баденіого зъ достоинства члена краевої Ради школьній принялъ Е. В. цѣсаръ.

— Въ справѣ шкіль промисловыхъ ухвалено на звѣздѣ професорозвъ въ Краковѣ, що жадати ѡтъ властей урядженіе школъ майстровъ, школъ рембеначахъ и доповнюючихъ школъ для ремесливихъ челядниківъ.

— Крадѣжъ въ церкви. Въ Лежанії, пов. ока златокъ, закрівавъ невыловленій що доїс злодїй до церкви и забралъ зъ скарбони 700 зр.

— Роботы надъ будовою земельнїцѣ Альбъ-Белзецъ розпочнутся заразъ по выплатѣ предпріемцамъ сумъ призначенихъ галицкимъ Соймомъ и радио мѣста Львова.

— Перше представленіе Гоголевого „Ревизора“. Російскій часописи подають при нагодѣ 50-літнаго ювілею представленія „Ревизора“ дейкій цѣкавій епізод. „Ревизор“ представлено першій разъ д. 22 ст. от. цвѣтня 1836 р. въ Александрийскому театрѣ въ Петербурзѣ. Царь обвѣдався прійті и для того сила була баткомъ повна аристократії. Ролі роздѣленіи мѣжъ себе найлучшій артисты. Успіхъ бувъ колосальній. Публіка сильилась до розлуки, а царь при отходѣ сказавъ: „Тутъ дostaлось вѣйтъ, але менъ найбльше“. Въ днівнику наспектора театру записано: „Царь и престолонасадникъ були дуже вдоволей и наспівали. Штука забавна, лише істерпиме ругатися на дворінї, чиновниківъ и купцівъ.“

— Отъ Редакції маючого вѣтъ въ Золочевѣ „Skorowidz-a“ місцевостей въ Гадячії одержали міс звѣстку, що вижна еї праца, отдана по причинѣ сподіченого надоблання деякіхъ дать урядовихъ, потребніхъ до докладного виготовлення оєї важкої книги донеरвъ въ цѣтні до друку, розб. шлою П. Т. премурантамъ зъ початкомъ червні с. р. и до єго часу продовжує речівць предплаты. Пренумерату въ сумѣ 2 зр. приїмає друкарія и книгарня О. Цукеркандія и Ольга въ Золочевѣ. — Іктъ сумішній єсть виготовленія оєї праца переконання ми зъ надобланого намъ на показъ одного листа „Skorowidz-a“, котрій на одній сторонѣ містить ажъ 11 слѣдуючихъ ру-

брікъ: Назва місцевості, Староство, Судъ повѣтовий, Урядъ парохіальний, Ур. почтовый, Ур. телеграфичний, Отдаленіе почты, Отдал. телеграфу, Населеніе послия конскрипції въ 1880 р., Доповідючо коменда войскова, Властитель табулярній.

— Убиты въ Мадрітѣ епископъ Изквіердо бувъ дуже строгимъ священикомъ, вглядывавъ въ приватне життя свого клира, якъ и, пр. добрь службы, не уділяє права сповіди такимъ священикамъ, о которыхъ морали не бувъ переобідченій, т. д. Онт бувъ депутатованимъ и дуже добрымъ беѣдникомъ.

— Добрій вѣти. На лицатацію виготовленій на 8 л. мая наїтівши шиби въ Бориславѣ, власністю Авраама Вальдингера, за цвѣтъ 24.830 зр. — Саранча таки піщить Добруджу, що правителство румунське змоблизувало одинъ полкъ и висило его туда піщить саранчу. — Е. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Рилью, пов. рогатинського, на будову школы 100 зр. — Въ поїтівомъ мѣстечку Вѣлѣї, смоленськаго губернії, згорѣло 300 дмѣтъ. Въ Бучачі згорѣло 5 жицѣвскіхъ хатъ. — На передѣбю Горечъ въ Чернѣцяхъ згорѣвъ цѣлый фольварокъ п. Найбергеръ, таки що наїтъ погорїли коні и товари. — Передѣчера утѣкъ зъ Львова інфантерію зъ 15 компанії 80 полку Срѹль Скальєръ, родомъ зъ Залозець коло Бродовъ. — Въ Путіловѣ засушеніє телеграфно судового адютанта Ем. Воронку. — Противъ одного сойтника гр. орієн. консисторії въ Чернѣцяхъ вигочила прокураторія слѣдство за обманьство и лахву. — Д-ра Сим. Бернфельда, уродженца въ Станиславовѣ, покликали жанды зъ Вѣлѣї на свого старшаго рабина. — Рада мѣста Кракова и палата торговельно-промислови рѣшили устроити въ Краковѣ въ серпні 1887 р. ролянично-промислову виставу. — Велика рѣка с. Лаврентія въступила въ Канадѣ таки сильно, що затопила цѣле мѣсто Морозія. Рѣка прібула нагло и залила мѣсто о півночи, коли всі спали. Шкода доходить до 6 мил. доларовъ; дуже богато людей потопило.

### Вѣти зъ Аепархії Львовской.

До каноничної інституції завѣзованій оо.: Никита Хоркавый на Милошовичъ и Андрѣй Грибъ на Ольховку.

Сотрудництво одержавъ о. Фламенъ Авдіїковскій въ Небловѣ дек. перегніанського.

Введений яко сотрудникъ оо.: Николай Левицкий въ Солонцѣ и Волод. Коновалець въ Озерянцѣ.

Митрополична консисторія вставилася до намѣтництва о плату зъ фонда религійного для приватного сотрудника въ Потугохахъ дек. бережніанського при хоромъ пароху о. Громовиць.

До семінарії принятый на IV рокъ богословія Теодоръ Богачевскій.

### НАУКА, ШИКА И ЛІТЕРАТУРА.

— П. Франтишекъ Ржегоржъ умбогівъ въ поїтівомъ (18) числі илюстрованого ческого тиждніевника „Zlata Praha“ симпатичній образокъ зъ обычаями нашого народу, п. заг. „Neděla května“, rusinska črta narodopisna.

### ГОСПОДАРСТВО, ТОРГОВЛЯ И ПРОМЫСЛЪ.

— П. Франтишекъ Ржегоржъ умбогівъ въ поїтівомъ (18) числі илюстрованого ческого тиждніевника „Zlata Praha“ симпатичній образокъ зъ обычаями нашого народу, п. заг. „Neděla května“, rusinska črta narodopisna.

### ПОДЯКА.

Всевишному сподобалось покликати мою наїдорожшу жену Марію, дні 9 л. цвѣтня, до вѣчности. Въ тѣмъ неоградномъ місії положенію правдиво пріятельскими обявляють для мене ціль Д-ра Дзѣковскій и Штерншусъ, лѣкаръ въ Підгайцахъ, котрій ѿ всіхмъ пожертованіемъ діглиали покойного до поїтівної хвилі житя, ажъ такожъ и родина ци. Стобецкіхъ, котрій моихъ двохъ спротокъ съ родительскою оїкою черезъ два тиїдніи діглалдали. Вѣнчанця найбльшио для мене отрадою було піявление 14 руокихъ зъ околиць священиковъ на похоронахъ, котрій помимо того, що була недѣля, не пожалували труду поїтішти зъ полуночи, щоби отдать послугу покойному. Всїмъ повышше згаданимъ личностямъ якъ не менше и Вир. о. Кершѣць, лат. пар. въ Підгайцахъ, за беззингереву участю въ похоронахъ, Воч. О. Кор. Дудикевичу за надгробне слово и хорови співаки підгасецкіхъ, не могучи въ нашій способѣ отплатитися, складаю отомъ мою сердечну подяку.

— Володиславъ Варигода, ц. к. судовий адъютантъ въ Підгайцахъ, съ сыноми: Уляномъ и Володимиромъ.

### Подяка.

Неумована смерть забрала намъ въ самъмъ цѣтѣ жига наїдорожшу жену, матеръ и доньку, Марію. Неизолѣдимый въ своихъ сонітахъ Всешишній постановивъ Тебе, наїдорожша, передъ часомъ покликати до Себе, намъ же прозадати житя въ овротѣ въ тяжкій розницѣ. Въ тѣмъ такъ страшно нещастю знайшлися люди, котрій оїкою сочувствою бодай въ части лагодили тижку рану серця и тимъ прилюдно подякувати уважасио оїкою обов'язкомъ. Вамъ, любезніше Стрийовство, передовоїмъ складаю сердечну по-

дяку, Вамъ, котрій нещастному мужу и бѣднимъ оїкою якъ подчасъ дуже тяжко болѣзни поїтіони, таки и въ часі похорону, правдиво родительскимъ сочувствою и оїкою старался отрашній ударъ оїкою улекнити. Вир. Отцемъ дух. Гладиловичу зъ Хирова, Скородинському зъ Сушницѣ, Левицкому зъ Гуменця, Кніцкевичу зъ Часелъ, Коростенському зъ Лішокт, Гузику, лат. пароху, а особливо Хотинецкому зъ Болозы и Меніцькому зъ Фульштыла за трогаючі слова, выголосивши коло дому надъ гробомъ, якъ найсердечній дакумо. Не менше дакумо Ви. пп. Спирідовичу его честій супрѣз, Павловичу, Трубкевичу, що занялися всімъ потребнимъ до похорону, дальше цѣлой Родинѣ, котра прибула зъ далека, що омукомъ и олесами подблітило якъ и вѣй мѣсцей наїтигенцій. Въ кінці зъ Тобѣ, колькатької звітъ народу, котрій оїкою сочувствою въ тѣй такъ прикрѣбѣ хвилі даєтъ ѿнъ найлучший дакуми любови и відчюти за труды, положеніи молодомъ священикомъ около Твоєго спасеня и подвигненя, складаємо широку русскую „Спаси Бóгъ“!

Стара-Соль дні 20 л. цвѣтня 1886 р.

Николай Яссницкій, гр. к. сотрудникъ, мужъ покойной; Александръ и Наталія, сироты; Данилъ Грицай, отецъ.

**Заявленіе**  
Головна вѣтъ-гравіївна  
500.000 Мар.  
Запрошеніе до участія въ  
Можливості вигранія  
на величній грошевій лотерії, гарантованій гамбург-  
ською державою, въ которой

**9 Міліонівъ 880.450 Марокъ**  
певно мусять бути вигранія.  
Выграй сен-користномъ лотерії грошевої, котра поїтія пілні має лиши 100.000 досв., суї слѣдуючі:

Найбльша виграна єсть світл. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. 26 выгри въ 10,000 M.

1 выгри въ 200.000 Мар. 56 выгри въ 5,000 M.

2 выгри въ 100.000 Мар. 106 выгри въ 3,000 M.

1 выгри въ 90.000 Мар. 253 выгри въ 2,000 M.

1 выгри въ 80.000 Мар. 512 выгри въ 1,000 M.

2 выгри въ 70.000 Мар. 818 выгри въ 500 M.

1 выгри въ 60.000 Мар. 150 въ 300, 200, 150 M.

2 выгри въ 50.000 Мар. 31720 выгри въ 145 M.

1 выгри въ 30.000 Мар. 7990 въ 124, 100, 94 M.

5 выгри въ 20.000 Мар. 8.850 въ 67,40, 20 M.

3 выгри въ 15.000 Мар. всего 50,500 виграніхъ.

и они приходять въ кількохъ місяцяхъ въ 7 отදѣлкъ до певного порищена.

